

РЕШЕНИЕ

№ 4209

гр. София, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 1 състав, в
публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **3163** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 211 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/:

Образувано е по жалба на К. А. М., срещу заповед № 1983к-483/30.03.2022 г. на директора на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ /ГД „ПБЗН“/, с която му е наложено дисциплинарно наказание „УВОЛНЕНИЕ“ и е прекратено служебното му правоотношение. В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена в нарушение на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. В съдебно заседание, не се явява, представлява се от адв. Й..

Ответникът – директор на ГД „ПБЗН“, представляван от юрк. К., моли жалбата да бъде оставена без уважение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Жалбоподателят към момента на издаване на заповедта, е работил като държавен служител – младши инспектор – старши пожарник в сектор „Пожарогасителна и спасителна дейност“ на Об районна служба „ПБЗН“ към [фирма] при ГД „ПБЗН“ - МВР.

По повод предложение рег. № 764р-7291/08.10.2021 г. по описа на [фирма] при ГД „ПБЗН“ - МВР, със заповед № 1983к-1580/14.10.2021 г. на директора на ГД „ПБЗН“ е образувано дисциплинарно производство. Предложението е във връзка с данни

изнесени в докладна записка с рег. № 5617р-1531/27.09.2021 г. на началника на 06 РС „ПБЗН“, че на 24.09.2021 г., М. управлява таксиметров автомобил, който по документи се води на дъщеря му, около 13.20 ч. е спрял от трима граждани, които желаят да ги закара до [населено място] и малко преди 14.00 ч. е спрял от патрул на Гранична полиция, където се оказва, че пасажерите са граждани на А.. След това е откаран в участъка на Гранична полиция, където е задържан за 24 часа с обвинение за трафик на хора. По случая е образувано сл.дело № 107/21 г., пр.пр. № 1077/2021 г. по описа на РП С. за престъпление по чл. 281, ал. 2, т. 1 и т. 5, във вр. с ал. 1 от НК. Със заповедта на директора за образуване на дисциплинарно производство е определен дисциплинарно разследващ орган /Д./ в състав: председател комисар К. П. – началник на 09 РС „ПБЗН“ и членове: комисар И. Д. – началник 04 РС „ПБЗН“, главен инспектор И. И. – началник сектор „Държавен противопожарен контрол и превантивна дейност“ при 06 РС „ПБЗН“, инспектор М. М., инспектор V степен в група „Планиране и специална подготовка“ на сектор „Координация на пожарогасителната и спасителните дейности“ на отдел „Пожарогасителна дейност“ към [фирма], К. П. – началник на сектор „Човешки ресурси и правно обслужване“ към [фирма] и К. К. – главен юриконсулт в сектор „Човешки ресурси и правно обслужване“ към [фирма]. Определен е тримесечен срок от датата на издаване на заповедта за изготвяне на становище от проверката на Д..

В заповедта за образуване на дисциплинарно производство, дисциплинарното нарушение на М. е квалифицирано като такова по т. 15, 19 и 20 от Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР”, представляващо нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР – „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР” и чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР – „деяния, несъвместими с етичните правила за поведени на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата”. Държавният служител се е запознал със заповедта на 08.11.2021 г. На същата дата му е връчена покана за даване на писмени обяснения. На 16.11.2021 г. с рег. № 5617р-1792 са постъпили обяснения от М., в които е посочено, че на 24.09.2021 г. е взел колата на дъщеря си, която е оборудвана за таксиметрова дейност, за да си свърши лична работа. Спрял да си вземе кафе на централна автогара и дошли трима човека, които не говорили български, като повтаряли само Драгоман. Тъй като бил роден в Драгоман и имал имот там, решил, че е добър повод да нагледа имота и да ги закара. Един километър преди Драгоман ги е спрял граничен патрул за проверка. Лицата се оказали афганистанци, но с български документи за свободно придвижване. Закарали са ги в районното на [населено място] и ги задържали за срок от 24 часа.

С покана рег. № 764000-3724/30.11.2021 г. на председателя на Д., А. М. – дъщеря на привлечения към дисциплинарна отговорност, е поканена да даде писмени обяснения. На 06.12.2021 г. с рег. № 561700-970/06.12.2021 г. са предоставени сведения. В същите е посочено, че А. М. е дъщеря на К. М., притежава лек автомобил „Шевролет“, модел „Н.“ с ДК [рег.номер на МПС] . На 24.09.2021 г. не е била в колата, има шофьорска книжка, извършва таксиметрова дейност и има разрешително за такава дейност. С допълнително писмо са предоставени и исканите от проверяващите сведения от служителите на ОПП.

С писмо рег. № 764000-3791/07.12.2021 г. на председателя на Д. са поискани от наблюдаващия прокурор по пр.пр. № 1077/2021 г. по описа на РП С., ДП № 107/2021 г. по описа на О. при Софийска окръжна прокуратура, относимите документи от

проверката на 24.09.2021 г., както и материали по ДП /свидетелски показания, експерти и др./. С постановление за предоставяне на материали от ДП на наблюдаващия прокурор от 10.12.2021 г., исканите документи са предоставени.

С докладна записка рег. № 764р-9613/16.12.2021 г., Д. е направил предложение да бъде удължен срокът на проверката, тъй като няма да е възможно събирането на всички относими материали до 14.01.2022 г. Със заповед № 1983к-2107/23.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, срокът на проверката е удължен до 14.02.2022 г. К. М. се е запознал със заповедта на 12.01.2022 г.

С писмо рег. № 764000-3907/16.12.2021 г. на председателя на Д. е поискано от директора на ИА „АА“ да бъдат предоставени материали, необходими за дисциплинарното производство. С писмо рег. № 15-00-00-931/17.01.2022 г. г., от ИА „АА“ са изпратени исканите документи.

На 20.01.2022 г. е изготвена справка рег. № 764р-608/20.01.2022 г. за награди и наложени дисциплинарни наказания на М.. На 04.02.2022 г. е изготвена справка рег. № 764р-1137/04.02.2022 г. за подаване на декларация по чл. 153, ал. 6, във вр. с ал. 3, т. 3 от ЗМВР от К. М..

В Протокол рег. № 764р-1187/07.02.2022 г. е обективизирано проведено на същата дата заседание на Д.. На 08.02.2022 г. от Д. е изготвена Обобщена справка рег. № 764р-1196, в която са описани подробно фактите по дисциплинарното производство, като е посочено допуснатото нарушение по т. 1 - нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР – „неизпълнение на разпоредбите на този закон”, във вр. с чл. 203, ал. 1, т. 3, предложение 1 – „неподаване на декларация по чл. 153, ал. 6“, във вр. с чл. 53, ал. 6 „В 7-дневен срок от възникване на обстоятелствата по чл. 1 и 3, държавните служители са длъжни да подадат декларация“ във вр. с чл. 153, ал. 3, т. 3 „Несъвместимост със службата в МВР е налице, когато държавните служители“ т. 3 „извършват търговска дейност“ от ЗМВР, във вр. с чл. 1, ал. 1, т. 5, предложение 3 „Търговец по смисъла на този закон е всяко физическо или юридическо лице, което по занятие извършва някоя от следните сделки“, т. 5 предложение 3 „превозни сделки“ от Търговския закон, във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР”, за което следва да се наложи дисциплинарно наказание „уволнение”, и нарушение по т. 2 – нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 – „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители“ от ЗМВР, във вр. с т. 20 от Етичния кодекс – „Държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си“, във вр. с чл. 281, ал. 2, т. 1, пр. 1 и т. 5, във вр. с ал. 1 „който с цел да набави за себе си или за друго имотна облага противозаконно подпомага чужденец да пребивава или преминава в страната в нарушение на закона, (2) ... когато деянието е: т. 1 извършено чрез използване на моторно, ... транспортно средство и т. 5 извършено по отношение на повече от едно лице“ от НК, във вр. с чл. 19, ал. 1 „Чужденец, който влиза в РБ или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава – редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава е необходима“ и чл. 22, ал. 1 „Пребиваването на чужденците в РБ се осъществява въз основа на: 1 издадена виза по; 2 международни договори за безвизов или облекчен визов режим; 3 разрешение на службите за административен контрол на чужденците“, във вр. с чл. 2, ал. 1 „чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин“ – от ЗЧРБ и Съгласно Регламент (ЕО) № 359/2001 г. на Съвета от 15.03.2001 г. и чл. 30, ал. 1 „По време на производството чужденецът е длъжен: т. 6.

Да не навлиза в граничната зона на РБ без надлежно разрешение“ от ЗУБ, за което на осн. чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР – „деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“, във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР, за което следва да се наложи дисциплинарно наказание „уволнение“. На 09.08.2019 г. до А. е отправена писмена Покана за запознаване с обобщената справка и даване на допълнителни обяснения, връчена му на 12.08.2019 г. В същата е посочено, че в срок от 24 часа има право да даде допълнителни обяснения или възражения. Връчена е на М. а 08.02.2022 г. Допълнителни обяснения са представени от К. М. в предоставения му срок, като е поискал да му бъдат предоставени материалите. С Писмо рег. № 764р-1273/10.02.2022 г. са му предоставени материалите по дисциплинарното производство.

За резултата от проведеното дисциплинарно производство, дисциплинарно разследващият орган е изготвил становище рег. № 764р-1274/10.02.2022 г., в което е направен извод, че действията на инспектор К. М., изразяващи се в това, че на 24.09.2021 г., М. управлява таксиметров автомобил, който по документи се води на дъщеря му, около 13.20 ч. е спрял от трима граждани, които желаят да ги закара до [населено място] и малко преди 14.00 ч. е спрял от патрул на Гранична полиция, където се оказва, че пасажерите са граждани на А.. След това е откаран в участъка на Гранична полиция, където е задържан за 24 часа с обвинение за трафик на хора. По случая е образувано сл.дело № 107/21 г., пр.пр. № 1077/2021 г. по описа на РП С. за престъпление по чл. 281, ал. 2, т. 1 и т. 5, във вр. с ал. 1 от НК. Прието е по т. 1, че в интервала от 13.00 ч. на 24.09.2021 г. до 13.00 ч. на 01.10.2021 г. не е подавана декларация от М., за извършена от него търговска дейност – представляващ превозна сделка по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 5, пр. 3 от ТЗ и таксиметрова дейност на осн. чл. 24а, във вр. с чл. 12 от ЗАвтП. Посочено е, че таксиметровата дейност е осъществена на 24.09.2021 г. между 13.00 и 14.10 ч. между С. и Драгоман, по главен път ПП I-8, с лек автомобил марка „Шевролет“, модел „Н.“ с ДК [рег.номер на МПС], собственост на А. М. с табела с надпис „Такси“, на три лица И. А., М. Ю. А. и С. Ш., за което е получил сумата от 100 лева. Направени са изводи, че по т. 1: служителят е нарушил чл. 194, ал. 2, т. 1, предл. 1, във вр. с чл. 203, ал. 1, т. 3, предл. 1, във вр. с чл. 153, ал. 6, във вр. с чл. 153, ал. 3, т. 3 от ЗМВР, във вр. с чл. 1, ал. 1, т. 5, пред. 3 от ТЗ, във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР. Прието е по т. 2, че на 24.09.2021 г. между 13.00 ч. и 14.10 ч. от бул. К. М. Л., между Централна Джамя „Баня Баши“ и Централна Автогара [населено място], до района на 14-ти километър на главен път ПП I-8 в землището на [населено място], с цел да набави имотна облага – получил е сумата 100 лева от И. А., М. Ю. А. и С. Ш., държавния служител К. М. ненасърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си, като противозаконно подпомага – превозва с моторно транспортно средство – лек автомобил Шевролет „Н.“, с табела с надпис „Такси“ с ДК [рег.номер на МПС], собственост на А. М., чужденците И. А., М. Ю. А. и С. Ш. и по този начин им помага да пребивават в страната в нарушение на закона. Направени са изводи, че по т. 2: служителят е нарушил чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, във вр. с чл. 20 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, във вр. с чл. 281, ал. 1, т. 1, предл. 1 и т. 5 от НК, във вр. с чл. 19, ал. 1 и чл. 22, ал. 1, във вр. с чл. 2 от ЗЧРБ, във вр. с чл. 30 от ЗУБ, за което на осн. чл. 203, ал. 1, т. 13, във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР.

Обстоятелствата за извършеното тежко дисциплинарно нарушение от К. М., подробно са описани както в обобщена справка рег. № 764р-1196/08.02.2022 г. по описа на

[фирма], така и в становище рег. № 764р-1274/10.02.2022 г., изготвени от Д.. С резолюция от 08.03.2022 г. положена върху становището, директора на ГД „ПБЗН“ е приел резултатите от проведеното дисциплинарно производство по отношение на инспектор К. М.. От дисциплинарно наказващия орган, на осн. чл. 206, ал. 1 от ЗМВР е отправена покана за даване на писмени обяснения в 24-часов срок с рег. № 1983р-3466/08.03.2022 г., получена от М. на същата дата. На 09.03.2022 г. с рег. № 5617р-382 са депозиран писмени обяснения от привлеченото към дисциплинарна отговорност лице.

Към преписката са приложение Протокол от 22.11.2016 г. за запознаване на М. с нормативни актове, Протоколи от 21.08.2014 г., 01.07.2016 г., 18.01.2017 г., 08.08.2018 г. за запознаване с Етичен кодекс.

От справка рег. № 764р-2186/14.03.2022 г. се установява, че служителят К. М. в периода от 01.02.2022 г. не се е намирал в отпуск за временна неработоспособност, а в периода от 04.03.2022 г. до 07.03.2022 г. вкл. е бил в платен годишен отпуск.

При тези фактически данни е издадена заповед рег. № 1983к-483/30.03.2022 г. на директора на ГД „ПБЗН“, с която на държавния служител – К. А. М. – младши инспектор – старши пожарник в сектор „Пожарогасителна и спасителна дейност“ на Об районна служба „ПБЗН“ към [фирма] при ГД „ПБЗН“ - МВР, по т. 1 - за нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 1, предл. 1, във вр. с чл. 203, ал. 1, т. 3, предл. 1, във вр. с чл. 153, ал. 6, във вр. с чл. 153, ал. 3, т. 3 от ЗМВР, във вр. с чл. 1, ал. 1, т. 5, предл. 3 от ТЗ и по т. 2 – за нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, т. 20 от Етичен кодекс, във вр. с чл. 281, ал. 2, т. 1, предл. 1 и т. 5, във вр. с ал. 1 от НК, във вр. с чл. 19, ал. 1 и чл. 22, ал. 1, във вр. с чл. 2 от ЗЧРБ и чл. 30 от ЗУБ, на осн. чл. 203, ал. 1, т. 13, във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 204, т. 3 от ЗМВР, е наложено дисциплинарно наказание „УВОЛНЕНИЕ“ и е прекратено служебното правоотношение.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 01.04.2022 г. Жалбата е входирана с вх. № 198300-2218 на 01.04.2022 г., чрез административния орган до АССГ, т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящото производство и съгласно чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган – директор на ГД „ПБЗН“ /заповед № 8121к-1875/12.09.2014 г. на министъра на вътрешните работи/, овластен съобразно чл. 204, т. 3 от ЗМВР, в предвидената писмена форма по чл. 59 от АПК. С нея е наложено дисциплинарно наказание „УВОЛНЕНИЕ“ и е прекратено правоотношението с държавния служител – младши инспектор К. А. М. на основание чл. 204, т. 1, чл. 197, ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 2 от ЗМВР и чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР.

Дисциплинарно-наказващият орган не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на заповедта.

Съгласно чл. 195, ал. 2 от ЗМВР, за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. Съгласно ал. 3 от същата норма сроковете по ал. 1 и 2 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или му е наложена мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест. Откриването на дисциплинарното нарушение е станало на 08.03.2022 г., на която дата е поставена резолюция върху становище рег. № 764р-1274/10.02.2022 г. В същото становище, съставено въз основа на обобщена справка рег. № 764р-1196/08.02.2022 г. по описа на [фирма], се съдържат достатъчно данни, по отношение на нарушителя, неговата самоличност, както и обективните и субективни признаци на извършеното дисциплинарно нарушение. Именно на тази дата – 08.03.2022 г. са станали известни всички факти по отношение на извършителя и на извършеното дисциплинарно нарушение, и е започнал да тече срокът за налагане на дисциплинарно наказание, т.е. заповедта издадена на 30.03.2022 г. е в съответствие с разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ЗМВР, като се приспадат и дните, през които М. е бил в платен годишен отпуск – 04.03.2022 до 07.03.2022 г. Не е допуснато и нарушение на нормата на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, съгласно която, дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. Тук алтернативно са посочени два начина, а именно – да изслуша или да приеме писмени обяснения. На М. са връчени покани за писмени обяснения за всяко едно от становищата и обобщената справка, като същият е депозирал писмени обяснения. Абсолютно всички те са обсъдени изрично в заповедта, като изрично е посочено, че същите се оценяват като необосновани и защитна теза. Обсъдени са всички сведения и обяснения, като изрично е посочено, кои се приемат за достоверни и кои не се кредитират, като подробно е обоснована причината за считането им за защитна теза. Спазена е също така и процедурата по чл. 207 от ЗМВР, като е определен дисциплинарно разследващ орган, който е извършил всички процедурни действия по доказване на дисциплинарното нарушение. Държавният служител е запознат със заповедта по ал. 1 и с обобщената справка и крайното становище по ал. 7, като същевременно се е възползвал от правата си по ал. 8. Дисциплинарно разследващият орган е приключил дисциплинарното производство в определения му срок, като е изготвил становище до органа по ал. 1 за наличието на

основание за реализиране на дисциплинарна отговорност, като с това е спазено и изискването на ал. 12 от цитираната разпоредба.

Според разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Съдът счита, че процесната заповед е издадена в съответствие с цитираната разпоредба, посочени са доказателства, въз основа на които е установено нарушението. Дори и да не е с пълно съдържание на мотиви, съобразно съдебната практика, излагането на мотиви в друг документ, създаден от друг орган преди издаването на обжалвания административен акт се прилага и не противоречи на закона, съобразно ТР № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС. Изискването е, органът издал акта, да се позове на този предхождащ документ, а именно това е станало, с цитирането в оспорената заповед на становища и обобщена справка. Съгласно чл. 206, ал. 2 от ЗМВР „при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата”. В случая, дисциплинарно наказващият орган е посочил друго налагано дисциплинарно наказание, но и че същото е отменено от съда. Налице са данни за цялостна оценка за служебната дейност на жалбоподателя, цялостното поведение, липсата на награди. Наложено е едно общо наказание за двете дисциплинарни нарушения – уволнение.

Не се споделят наведените от процесуалния представител на жалбоподателя, че не е уточнена хипотезата на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР. Ясно е посочено в заповедта, че предложението е първо от цитираната правна норма.

По т. 1 от заповедта, в мотивите е посочено, че наказанието се налага за нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 1, предл. 1, във вр. с чл. 203, ал. 1, т. 3, предл. 1, във вр. с чл. 153, ал. 6, във вр. с чл. 153, ал. 3, т. 3 от ЗМВР, във вр. с чл. 1, ал. 1, т. 5, пред. 3 от ТЗ, във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР. Съгласно цитираните норми: дисциплинарно нарушение е неизпълнение на разпоредбите на този закон – чл. 194, ал. 2, т. 1, прел. 1 от ЗМВР, тежки нарушения на служебната дисциплина, за които се налага дисциплинарно наказание "уволнение", е неподаване на декларацията по чл. 153, ал. 6 - чл. 203, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗМВР, в 7-дневен срок от

възникване на обстоятелствата по ал. 1 и 3 държавните служители са длъжни да подадат декларация – чл. 156, ал. 6 от ЗМВР, несъвместимост със службата в МВР е налице, когато държавните служители извършват търговска дейност – чл. 153, ал. 3, т. 3 от ЗМВР, търговец по смисъла на този закон е всяко физическо или юридическо лице, което по занятие извършва някоя от следните сделки - превозни сделки – чл. 1, ал. 1, т. 5, предл. 3 от ТЗ. И. извършеното нарушение, ДНО е посочил неизпълнение на разпоредбите на закона, а именно неподаване на декларацията по чл. 153, ал. 6, в 7-дневен срок от възникване на обстоятелството несъвместимост със службата в МВР, когато държавните служители извършват търговска дейност, като е посочено, че търговец по смисъла на този закон е всяко физическо или юридическо лице, което по занятие извършва превозни сделки. Фактически обстоятелството за несъвместимост е посочено, че в интервала от време 13.00 часа на 24.09.2021 г. до 13.00 часа на 01.10.2021 г., в деловодството на [фирма], намиращо се на адрес: [населено място], [улица] деловодството на ГД „ПБЗН“, на адрес [населено място], [улица], не е подадена декларация от М., за извършвана от него търговска дейност – представляваща превозна д=сделка по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 5, предл. 3 от ТЗ и таксиметрова дейност на осн. чл. 24а, във вр. с чл. 12 от ЗАвтП, разрешена от [фирма], от дирекция „Транспорт“ при Столична община – Разрешение № 214155/29.12.2020 г., валидно до 31.12.2021 г. и предоставена за осъществяването ѝ на К. А. М., съгласно договор за таксиметров превоз на пътници с № 1231 от 01.09.2020 г. с Приложение 1, подписани от страните и удостоверено с Удостоверение – водач на лек таксиметров автомобил серия ВТ № 045757, издадено на 06.06.2018 г. от ръководителя на регионално звено на ИА „АА“, валидно до 06.06.2023 г. ДНО е приел, че е извършвана търговска дейност/таксиметрова дейност/ на 24.09.2021 г. между 13.00 часа и 14.10 часа, между [населено място] и [населено място], по главен път ПП I-8, с лек автомобил „Шевролет“, „Н.“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на А. М. с табела с надпис „Такси“ на три лица, за което е получил сумата от 100 лева.

Предвид дадената в заповедта индивидуализация на нарушението, за да възникне задължение за подаване на декларация, следва да е налице несъвместимост, т.е. от значение в случая е преценката съобразно фактите по делото дали извършваното от жалбоподателя съставлява търговска дейност и подадена ли е съответната декларация за това.

В процесния случай не е спорно, че жалбоподателят не е подавал декларация в периода 13.00 часа на 24.09.2021 г. до 13.00 часа на 01.10.2021 г., във вр. с осъществявана от него несъвместима със службата

в МВР дейност. За да е съставомерно нарушение на чл. 153, ал. 6 от ЗМВР, следва да се установи, дали жалбоподателят е извършвал търговска дейност. Касае за забрана (несъвместимост) на извършване на търговска дейност (превозни сделки) от страна на служителя на МВР. От доказателствата по делото безспорно се установява, че има сключен граждански договор между жалбоподателя и [фирма], разрешение за извършване на таксиметров превоз, издадено за автомобил, удостоверение за водач на лек таксиметров автомобил за лицето М. и удостоверение за психическа годност. Няма данни К. М. да има конкретно възлагане от фирмата срещу възнаграждение да осъществява таксиметров превоз на пътници. Безспорно се установява също така, че на 24.09.2021 г. между 13.00 и 14.10 ч. между С. и Драгоман, по главен път ПП I-8, с лек автомобил марка „Шевролет“, модел „Н.“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на А. М. с табела с надпис „Такси“, жалбоподателя е осъществил таксиметров превоз на три лица И. А., М. Ю. А. и С. Ш., за което е получил сумата от 100 лева. Съобразно чл. 1, ал. 1, т. 5, предл. 3 от ТЗ, търговец по смисъла на този закон е всяко физическо или юридическо лице, **което по занятие извършва превозни сделки**. Извършването на таксиметрова дейност, като търговска дейност от самото лице като превозвач, е несъвместимо със службата във МВР, но не е достатъчно само да има сключен граждански договор или да има издадено удостоверение за водач на лек таксиметров автомобил, а е необходимо фактически да се осъществява тази дейност и то не еднократно. Доказателства по делото сочат за еднократен акт – таксиметров превоз на пътници. Не е установена каквато и да е било системност като фактическо поведение на служителя да предлага таксиметрови услуги, за да бъде определено като извършване от него на превозни сделки по занятие. По занятие означава търговската дейност да се осъществява системно /постоянно/, като поминъчна дейност, която може да бъде пряк източник на печалба /доходи/. Дейностите и сделките трябва да се извършват реално /ефективно/, а не само лицето да има намерение за извършването им, т.е. не само да има получено разрешение за определен вид дейност. Без значение е обаче ефективното получаване на печалба, нейния размер, нито броя на сключените сделки. Дейността може да се извършва сезонно, само в неработно време или в почивните дни. Има данни за друг подобен случай, но той е от 2010 г. и процесният би могъл да се разглежда като изолиран. При само тези данни в настоящия случай, не се установява наведеното в заповедта обстоятелство за несъвместимост – жалбоподателят да извършва търговска дейност.

По т. 2 от заповедта, в мотивите е посочено, че наказанието се налага за

нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, т. 20 от Етичен кодекс, във вр. с чл. 281, ал. 2, т. 1, предл. 1 и т. 5, във вр. с ал. 1 от НК, във вр. с чл. 19, ал. 1 и чл. 22, ал. 1, във вр. с чл. 2 от ЗЧРБ и чл. 30 от ЗУБ, на осн. чл. 203, ал. 1, т. 13, във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР. Съгласно цитираните норми: неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители – 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР; държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си - т. 20 от Етичния кодекс; който с цел да набави за себе си или за друго имотна облага противозаконно подпомага чужденец да пребивава или преминава в страната в нарушение на закона, когато деянието е извършено чрез използване на моторно транспортно средство и е извършено по отношение на повече от едно лице - чл. 281, ал. 2, т. 1, пр. 1 и т. 5; чужденец, който влиза в РБ или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава – редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава е необходима – чл. 19, ал. 1 от ЗЧРБ; пребиваването на чужденците в РБ се осъществява въз основа на: 1 издадена виза по; 2 международни договори за безвизов или облекчен визов режим; 3 разрешение на службите за административен контрол на чужденците - чл. 22, ал. 1 от ЗЧРБ; чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин“ – от чл. 2, ал. 1 от ЗЧРБ и Съгласно Регламент (ЕО) № 359/2001 г. на Съвета от 15.03.2001 г. и чл. 30, ал. 1 „По време на производството чужденецът е длъжен: т. 6. Да не навлиза в граничната зона на РБ без надлежно разрешение“ от ЗУБ; деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата - чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР. Фактически обстоятелството за несъвместимост е посочено, че на 24.09.2021 г. между 13.00 ч. и 14.10 ч. от бул. К. М. Л.“, между Централна Джамя „Баня Баши“ и Централна Автогара [населено място], до района на 14-ти километър на главен път ПП I-8 в землището на [населено място], с цел да набави имотна облага – получил е сумата 100 лева от И. А., М. Ю. А. и С. Ш., държавния служител К. М. ненасърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си, като противозаконно подпомага – превозва с моторно транспортно средство – лек автомобил Шевролет „Н.“, с табела с надпис „Такси“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на А. М., чужденците И. А., М. Ю. А. и С. Ш. и по този начин им помага да пребивават в страната в нарушение на закона. Посочено е, че случаят е станал достояние на не малко хора, включително други служители на МВР, магистрати, чужди граждани и средствата за масова информация. Това е довело до уронване престижа на МВР, както

пред колеги служители на ГП, така и пред органите на съдебната власт и гражданското общество.

Фактическите основания се потвърждават от разпитите си пред следовател на служителите на Гранична полиция. За изясняване на случая са приобщени разпитите пред съдия на тримата граждани, превозвани от М.. Чужденците съобщават, че водачът на автомобила са платили общо 100 лева. Тук следва да се отбележи, че не представлява процесуално нарушение присъединяването в дисциплинарното производство на дадените от служителите на МВР показания пред следовател в хода на досъдебното производство, както и тези на чуждите граждани, дадени пред съд. Копия от всички относими материали по ДП № 107/2021 г. по описа на О. при СОП са изпратени по надлежния ред, като няма законова пречка те да се ползват за целите на дисциплинарното производство. От тях безспорно се установява извършеното тежко нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в нарушаването на норми от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, за което законът предвижда „уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение.

Достатъчно известен е фактът за засиления бежански поток от и към България през последните години, както и начинът, по който чуждите мигранти се предвиждат в страната. Жалбоподателят като служител на МВР, макар и служител на [фирма], който разполага със съответна информация, е могъл да оцени реалната ситуация и да съобрази поведението си със Етичния кодекс на служителите в МВР, но не го е сторил, поради което е налице субективен елемент – вина, която като форма е непредпазливост от негова страна. Налице са достатъчно данни за извършено престъпление по чл. 281 от НК „Който с цел да набави за себе си или за друго имотна облага противозаконно подпомага чужденец да пребивава или преминава в страната в нарушение на закона, се наказва с лишаване от свобода до пет години и с глоба от три хиляди до десет хиляди лева“, с оглед на което е образувано досъдебното производство, по което М. е привлечен като обвиняем и няма данни да е прекратено към датата на последното съдебно заседание. Безспорно в настоящия случай, с действията си, във връзка с превозването на нелегалните чужденци, М. вместо да "насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си", сам е извършил деяние, с което е уронил престижа на службата увреждайки нейния авторитет в обществото, а действията му са несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР и са станали достояние на други служители в МВР, органи и служители на съдебната власт, на

граждани – превозваните чужденци и на медии. Ето защо, по т. 2 от оспорената заповед, правилно е приложен материалният закон на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, който предвижда за деяния, несъвместими с Етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата да се налага най- тежкото наказание – уволнение, във вр. с чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР. Тези норми са относими и кореспондират с вмененото дисциплинарно нарушение. С оглед задачите и дейността на МВР – защита на обществения ред, правата и свободите на гражданите, опазването на техния живот, здраве и имущество законодателят е разширил дисциплинарната отговорност на държавните служители от МВР и изисква определено поведение от тях не само във връзка с изпълнение на служебните задължения, а и в обществения живот, в извън работно време и извън местоработата. Служителят без никакво съмнение е уронил престижа на държавната служба, тъй като деянието е станало обществено достояние и обществеността си е създавала определени нагласи за служителя и дейността на МВР. В заключение, в случая служителят е наказан за нарушения на морално-етични норми, а не поради извършено от него престъпление. /В този смисъл е константната практика на ВАС: Решение № 2912 от 10.03.2017 г. по АД № 5729/2016 г., Решение № 2095 от 20.02.2017 г. на ВАС по АД № 14161/2016 г., 5-чл. с-в, Решение № 12238 от 14.11.2016 г. на ВАС по АД № 9070/2015 г., Решение № 3899 от 05.04.2016 г. по АД № 3404/2015 г., Решение № 3840 от 06.04.2015 г. по АД № 9648/2014 г., Решение № 10406 от 10.07.2013 г. по АД № 12544/2012 г., 5-чл. с-в, Решение № 99 от 04.01.2018 г. по АД № 13894/2016 г. на ВАС, Пето отделение, решение № 557 от 18.01.2021 г. по АД № 7565/2020 г. на ВАС, Пето отделение/

По отношение на определянето на наказанието, ответникът се е позовал на нормата на чл. 197, ал. 3, т. 2 от ЗМВР, съобразно която на държавен служител, който е извършил две едновременно установени нарушения на служебната дисциплина, наказващият орган, след като определи наказание за всяко, може да наложи едно общо наказание за максимално предвидения от закона срок, когато за санкционирането на нарушенията са предвидени еднакви по вид наказания. В конкретния случай, видно от съдържанието на оспорената заповед, ДНО е описал поотделно всяко от констатирани нарушения, извършил е съответната правна квалификация, изложил е мотиви поотделно и е посочил наказанията, които би следвало да наложи за всяко от тях, ако бяха констатирани самостоятелно. Безспорно в настоящият случай и за двете деяния се налага наказание „уволнение“, съобразно 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР. За да се приложи

разпоредбата, следва да се определи наказание за всяко едно деяние, каквото е направено, след което се прилага посочената норма за едно общо наказание. Целта на тази процедура е, когато едно от деянията не е доказано, както съдът прие за първото нарушение - да е ясна волята на ДНО по определяне на всяко едно от наказанията и конкретно същото да е съобразено със закона. Макар в процесния случай, едното от деянията да остана недоказано, предвид това, че за двете дисциплинарни нарушения се предвижда „уволнение“, другото деяние като доказано е достатъчно основание да се приеме, че при издаването на заповедта не е нарушен законът по т. 2, поради което уволнението е законосъобразно. По този начин не са нарушени правилата за индивидуализация на наказанията. Принципа за определяне на наказание за всяко нарушение, е част от правото на защита на наказаното лице, както и е от съществено значение за законосъобразността на наложеното общо наказание. ДНО е посочил наказанието за всяко едно от установените нарушения и след това е определил едно общо наказание. Горното следва и от обстоятелството, че в случай на определено общо наказание при отпадане на основанията за дисциплинарна отговорност по някое от нарушенията, заповедта може да бъде отменена в частта на определеното общо наказание и на отпадналото нарушение, но да бъде оставена в сила по отношение на останалите определени наказания. Последното е от съществено значение, доколкото при незаконосъобразно определено наказание, преписката не може да бъде върната на органа, в чиято власт е да определи наказанието, тъй като сроковете за определяне на наказание вече са изтекли. /В този смисъл решение № 11954 от 19.08.2019 г. по АД № 9214/2018 г. на ВАС, Пето отделение, Решение № 9562/2019 г. по АД № 14404/2018 г. на ВАС, Пето отделение/

Ето защо, доколкото второто деяние, посочено по-горе представлява самостоятелно основание за реализиране на дисциплинарна отговорност на жалбоподателя, оспорената заповед № 1983к-483/30.03.2022 г. на директора на ГД “ПБЗН“ е законосъобразна, мотивирана, отговаря на изискванията и целта на закона, постановена в съответствие с процесуалните правила и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответника следва да се присъдят направените от него разноски. В процесния случай, при липсата на претенция от страна на процесуалния представител, такива не следва да се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд- София град, Първо отделение, 1-ви състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата К. А. М., срещу заповед № 1983к-483/30.03.2022 г. на директора на ГД “ПБЗН“, с която му е наложено дисциплинарно наказание „УВОЛНЕНИЕ“ и е прекратено служебното му правоотношение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: